

Szkolminek

Szkoła Podstawowa nr 32
z Oddziałami Integracyjnymi
im. Pamięci Majdanka
w Lublinie
Nr 10, 6/2018

Wiersze
Opowiadania
Lekcja prawdziwej historii
Przyrzeczenie ekologiczne
Człowiek dla człowieka bratem

„Człowiek dla człowieka bratem, nie katem”

Człowiek dla człowieka bratem, nie katem... niby zwykłe słowa, ale tak naprawdę mają one wielkie znaczenie. Nie widać tego na pierwszy rzut oka. Można to dopiero odczuć, kiedy pójdzie się na lekcję muzealną do niemieckiego obozu koncentracyjnego Majdanek. Sam doświadczyłem takiego wydarzenia. Kilka dni temu całą klasą poszliśmy na taką właśnie lekcję. Wydarzenia o których słyszeliśmy z ust pani przewodnik bardzo

Podczas deszczowego i mglistego dnia, 9 czerwca w pobliżu Pomnika Walki i Męczeństwa na Majdanku wylądował helikopter z papieżem. Wzdłuż drogi hołdu i pamięci prowadzącej do mauzoleum od wczesnych godzin porannych oczekiwali na dostojnego gościa byli więźniowie obozu, pracownicy muzeum oraz tłumy wiernych. Papież przybył na Majdanek w towarzystwie dostojników kościoła

katolickiego z prymasem Polski kard. Józefem Glempem, kardynałami: Henrykiem Gulbinowiczem i Franciszkiem Macharskim oraz członkami świty papieskiej. Honorowego gościa i towarzyszące mu osoby przywitał ordynariusz lubelski, ksiądz biskup Bolesław Pylak oraz przedstawiciele władz wojewódzkich i miejskich Lublina.

Papież Jan Paweł II ląduje na terenie obozu koncentracyjnego na Majdanku.

nas wzruszyły i wzbudziły trwogę. Wysłuchawszy informacji o losach więźniów obozu, którzy o sobie mówili: „Byliśmy tylko numerami”, uświadomiło nam wszystkim moc tytułowych słów wypowiedzianych przez naszego rodaka, papieża Polaka, Jana Pawła II.

W 1987 roku papież Jan Paweł II przyjechał do Lublina, a w centrum jego podróży była wizyta na Majdanku.

Pierwszy fragment Drogi Hołdu i Pamięci Ojciec Święty przeszedł na piechotę pozdrawiając i błogosławiąc zgromadzonych, następnie przejechał do mauzoleum, gdzie przy prochach zamordowanych pogrążył się w modlitwie. Po modlitwie do papieża zbliżyła się Wanda Ossowska, była więźniarka Pawiaka, Majdanek i Auschwitz, która wręczyła mu kwiaty.

„Człowiek dla człowieka bratem, nie katem” c. d.

Przekazała mu także pozdrowienia i podziękowania od innych więźniów za wizytę i modlitwę. Za pośrednictwem Wandy Ossowskiej Jan Paweł II skierował do ocalałych z obozów koncentracyjnych świadków historii słowa miłości, czci i wdzięczności za dawanie świadectwa prawdy o obozach. W przemówieniu papież stwierdził:

„Nie przestańcie być świadkami tamtych waszych braci i sióstr, którzy tutaj zostawili swoje szczątki doczesne. Nie przestawajcie być przestroga, tak jak tu jest wypisane na tym mauzoleum, przestroga dla wszystkich pokoleń, które po was przychodzą, bo jesteście naznaczeni stygmatem straszliwego doświadczenia, doświadczenia ludów, nie tylko naszego narodu, wielu ludów, których imiona są tutaj wspomniane”.

A swoją krótką wypowiedź Jan Paweł II zakończył zdaniem:

„Ale niech pamiętają wszyscy, niech to będzie memento dla wszystkich pokoleń, że człowiek nie może stać się dla człowieka katem, że musi pozostać dla człowieka bratem”.

Pamiętając historię obozu koncentracyjnego na Majdanku, o której

usłyszeliśmy na lekcji muzealnej, mając w pamięci losy więźniów, ich niewyobrażalne cierpienie oraz patrząc na warunki, w jakich żyli w obozie, na zakończenie chciałbym zacytować inne słowa naszego rodaka Jana Pawła II, dziś już świętego:

„Muszę powiedzieć, że należę do tego pokolenia, które pamięta dobrze, dzięki Bogu przeżyło II wojnę światową i dlatego właśnie mam obowiązek przypomnieć wszystkim młodym, którzy

Modlitwa przy Mauzoleum.

tego nie doświadczyli, by pamiętali i mówili: Nigdy więcej wojny!”

Antoni Romaniuk klasa 6B

Źródło ilustracji:
<http://lublin.gosc.pl/gal/spis/3938165.Jan-Pawel-II-na-Majdanku>

Nasza lekcja prawdziwej historii

W kwietniu uczniowie klas czwartych, piątych i szóstych z naszej szkoły wyszli do Muzeum na Majdanku na lekcje muzealne, co od wielu już lat jest tradycją naszej szkoły. Ta żywa lekcja historii składała się z dwóch części. Część pierwsza

odbywała się w sali konferencyjnej, gdzie pani przewodnik przygotowała dla nas prezentację pod tytułem „Byliśmy tylko numerami...”. Opowiadała ona o reliktach, czyli rzeczach, które pozostały po więźniach obozu koncentracyjnego na Majdanku. Były to między innymi

pasiaki, czyli ubrania obozowe oraz buty. Buty były to drewniane chodaki, w których, jak mówiła pani przewodnik, bardzo trudno było chodzić, szczególnie w zimie. Po więźniach pozostały również numery przyszywane do pasiaków, które

zastępowały osadzonym w obozie imię i nazwisko. Stąd też wzięła się nazwa prezentacji. Pozostałe po osadzonych relikty to też trójkąty, które dzieliły więźniów na grupy, takie jak kryminalista czy więzień polityczny. Po więźniach pozostały także dokumenty,

takie jak karty obozowe. Dzięki nim możemy poznać tożsamość przebywających w obozie osób, ale również ich wygląd. Osadzeni pozostawili po sobie rzeczy osobiste, na przykład grzebień, okulary, szczotki do zębów. Pani przewodnik pokazywała nam bardzo ciekawy relik, a mianowicie różaniec stworzony z kulek z chleba. Więźniowie przez kilka tygodni zbierali swoje porcje pieczywa i tworzyli z nich kulki. Następnie, gdy zebrali wystarczającą ilość kulek, wrywali nitkę ze swoich pasiaków i nawlekali na nią kulki. Mówi nam to, jak ważna dla więźniów była wiara, która trzymała ich przy życiu i jak wiele potrafili dla niej poświęcić.

Druga część lekcji obejmowała zwiedzanie obozu. Pierwsze kroki skierowaliśmy pod Pomnik Walki

Nasza lekcja prawdziwej historii c. d.

i Męczeństwa na Majdanku. Pani przewodnik opowiedziała nam o jego historii. Dowiedzieliśmy się, że sama Brama to tylko jedna z trzech części pomnika. Całość składa się z Bramy, Drogi Hołdu i Pamięci oraz Mauzoleum. Następnie przeszliśmy do pierwszego

baraku, w którym znajdowała się makieta całego obozu. Dowiedzieliśmy się, że obóz podzielony był na trzy części: SS-mańskiej, mieszkalnej oraz gospodarczej, w której wtedy byliśmy. Na samym końcu weszliśmy do baraku mieszkalnego. Zobaczyliśmy trzypiętrowe prycze, na których spali więźniowie. W baraku było duszno, okna znajdowały się tylko pod sufitem. Zrobiło to na mnie ogromne wrażenie.

W szkole pan Arkadiusz Kuciński przygotował krótkie wywiady z uczniami, którzy byli na lekcji. Uczeń klasy szóstej „B” powiedział tak: „Po wysłuchaniu pani bardzo mi było żal tych ludzi, oni tam strasznie cierpieli”. „Ta wizyta utwierdziła mnie

w przekonaniu, że wojna to najgorsza rzecz, która może spotkać człowieka” – to słowa uczennicy z klasy szóstej „D”. Prawie wszyscy uczniowie mówili, jak bardzo cieszą się, że nie żyją w czasach wojny. Wielu z nas było bardzo przykro, że taka straszna rzecz, jak obóz koncentracyjny znajdował w naszym mieście. Sam zgadzam się z nimi i jestem dumny z tych, którzy walczyli o pokój w naszym kraju.

Mikołaj Muchowski klasa 6B

Człowiek Dla Człowieka Bratem.

Opowiadanie

Dawno temu w Puszczy Kozłowieckiej żył zbój Maciej wraz ze swoją kompanią. Maciej nie miał jednej nogi, ale dzięki swoim kompanom mógł funkcjonować.

Pewnego dnia, gdy szykowali się do rabunku, Maciej powiedział:

-Tą drogą dziś będzie jechał biskup. Trzeba uważać, by na niego nie trafić, bo nas złapią.

Na to jeden z kompanów:

-Ale biskupi są bogaci i prawie bezbronni.

-Wiem, ale nie możemy się narażać.

I ruszyli do zagajnika w poszukiwaniu kupców, którzy o tej porze dnia wracali z miasta z codziennym utargiem.

wpływ samych braci zakonnych, czy też świętego męża sprawił, że Maciej stał się innym zupełnie człowiekiem. Biskup, pomimo tego, że Maciej chciał go zabić, wybaczył mu i zapłacił miejscowemu stolarzowi za wystruganie dla niego drewnianej nogi.

Maciej nie mógł pojąć, dlaczego biskup to dla niego zrobił, ale od tamtej pory przestał rabować, ożenił się, miał dzieci i żył długo i szczęśliwie.

Stare powiedzenie brzmi: "Człowiek dla człowieka bratem".

W tym przypadku też się sprawdziło.

Nikodem Wójcik klasa 5c

W pewnym momencie zbójce z daleka zauważyli jadącą piękną karetę. Niestety zapomnieli, że dzisiaj ma jechać tą drogą biskup i zaatakowali uzbrojonych strażników biskupa. Po chwili Maciej otworzył drzwi karety i ku jego zdziwieniu w karecie zobaczył biskupa.

Gdy przystawił biskupowi szpadę do gardła, by się go pozbyć, nagle usłyszał tupot koni. Była to straż królewska, która miała dodatkowo ochraniać biskupa.

W ferworze walki cudem Maciejowi udało się uciec i schronić w pobliskim klasztorze. Jak się okazało, tam też zmierzał ów napadnięty przez Macieja i jego zbójów biskup. Co się tam stało, tego tak naprawdę nie wie nikt. Czy to

Naleśniki Jadzi

Opowiadanie

Było tak. W mieście Lublinie, pewnego majowego dnia roku pańskiego 1575 mieszkańcy przygotowywali się do wielkiej uroczystości, upamiętniającej świętego Stanisława, biskupa i męczennika. Kobiety piekły, gotowały i smażyły, a ich mężowie ustawiali stragany. Każda chciała, żeby to właśnie jej wyroby smakowały najlepiej.

W mieście tym nie działo się najlepiej, ludzie byli ze sobą bardzo skłóceni. Nadeszła noc. Wszyscy, bardzo zmęczeni poszli spać. Tylko Jadwiga wciąż smażyła naleśniki. Mąż Jadwigi zapytał:

– Może wystarczy tych naleśników, powinnaś odpocząć.

– Dosmażę jeszcze te trzy patelnie i już kończę.

Niestety była już bardzo zmęczona, przysiadła na chwilę i zasnęła. A pod patelnią wciąż płonął ogień! Naleśnik zrobił się najpierw lekko brązowy, to właśnie wtedy trzeba go przekręcić na drugą stronę, później cały poczerniał, aż w końcu zrobił się z niego naleśnikowy węgiel, a tłuszcz na patelni zaczął się palić. Ogień rozprzestrzenił się błyskawicznie. Ludzie powychodzili ze swoich domów, każdy próbował gasić ogień. Domy były wtedy głównie drewniane, więc po chwili wielki pożar ogarnął całe miasto. Spłonęły kamienice, ratusz, mury obronne z basztami i bramami, kościoły i klasztory. Pożar

gaszono bardzo długo. Wszyscy mieszkańcy pomimo nienawiści do siebie stanęli tam, gdzie się to wszystko zaczęło. Najpierw zapłakali, a później postanowili działać. Czy człowiek człowiekowi pomoże?

- Odbudujemy miasto! - wołali jeden przez drugiego.

To była bardzo ciężka praca. W dodatku postanowili, że będzie jeszcze piękniej, niż było. Murowane domy miały różnokolorowe ściany z malowidłami i płaskorzeźbami. Powstawały w nowym stylu, były nowoczesne jak na tamte czasy.

Ja też pomagałam. Jestem przecież duchem miasta. Ile zła musi się wydarzyć, żeby człowiek na człowieka spojrzął jak na brata?

Magda Goździcka klasa 5c

Wiersze

„Marzenia”

Gdy zaufasz swojej wierze,
Mówiąc, by Cię prowadziła
Wiedz, że ona wszystko zbierze
Niczym najwspanialsza siła.
I gdy w oczach łzy zobaczy;
W lustrze, gdzieś na swojej twarzy
Człowiek mądry i szlachetny
To niech sobie wnet pomarzy,
Że już siedzi gdzieś wysoko
I na haczyk łowi chmury
Potem, hop! I z innej rury
To już blisko jest krawędzi!
Lub skuterem szybko pędzi.
Ludzie różne tu mają pomysły,
W zależności czy umysł tęgi, czy ścisły.
A ja Wam tak na do widzenia
Powiem, że warto mieć marzenia,
Bo może się kiedyś jakieś ziści.

Marysia Piotrowska klasa 6 a

„Igor”

Mam tu w szkole dobrego kolegę,
Z którym fajnie czas upływa,
A kolega ten Igor się nazywa.
W łapki, w berka, w chowanego
Mogę się bawić z moim kolegą,
Bo przecież przyjaźń przetrwa
wszystko;
Nawet największe śmierci igrzysko.

Marysia Piotrowska klasa 6 a

„Cena przyjaźni”

Najcenniejszą rzeczą na tym świecie;
I tu mi wszyscy zgodnie przytakniecie;
Jest przyjaźń.
Ona tu nas wszystkich łącza,
Wnet przez duszę płacząc pnącza
Nieskończonej tej przyjaźni –
Najpiękniejszej z wszystkich jaźni.
A jej nici są srebrzyste,
Piękne, złote, wiekuiste.
Wszystko się tu pięknie łączy:
Przyjaźń, miłość, zaufanie.
A to przecież nie jest tanie.
Dlatego proszę Cię, Kolego,
Byś nie zmarnował daru tego.
Bo przyjaźń ważna jest zaiste;
I jest na wieki wiekuiste.

Marysia Piotrowska klasa 6 a

Wiersze

„Oda do serc ludzkich”

Więc wrzuć na luz i zatańcz swój taniec
Jak marionetka na sznurkach.
A ja chcę tylko pojąć prawdę;
Dowieść, że nie śpi nauka.
Me dzieciństwo już nie wróci,
Już nie wrócą tamte myśli.
Teraz wchodzę w nowy okres;
Byleby nie nienawiści.
Zaraz szkoły mury runą;
Runą, w dawną już niepamięć.
A ja siądę, z okien „pałacu”
Powspominam świat marzeń.
Nigdy nie będę wielka,
Nigdy nie będę wspaniała;
Zawsze będę Marysią – ot, taką jak za mała.
Runą mury, runą zgryzy,
Gdy wraz z nowym pokoleniem
Wkrocym w bramy serca Waści,
By mieć nowe odrodzenie.
Z kolan wstanie filozofia
I podniesie się Ojczyzna;
Wszyscy ludzie będą braćmi,
By nie wiedzieć, co to blizna.
Może język staroświecki,
Ale serce, dusza – nowe
Błagam was, pojmijcie prawdę –
Ot tak prosi serce moje.
Nie zakopcie nigdy marzeń –
O to błaga moja dusza.
Nawet, gdy się sny me spełnią;
I gdy w sławy stanę progach
Nadal będę tylko sobą –
Rozmarzoną białogłową.
To, co w sercu Twym zagości,

Gdy wnet pojmiesz moją radość;
Zapamiętaj drogi człeku!
To ty właśnie zowij prawdą.

Słowniczek :

- białogłowa – inaczej; kobieta
- zowij – nazywaj

Marysia Piotrowska klasa 6 a

Przyrzeczenie ekologiczne

W dniu 20 kwietnia w naszej szkole odbyło się przyrzeczenie ekologiczne. To święto natury i maluchów celebryje nasza szkoła każdego roku.

Dzieci z klas I zapoznały się z nowymi pojęciami, takimi jak Ziemia, ekologia czy środowisko. Oglądały inscenizację przygotowaną przez uczniów z klasy 3d pod opieką p. Urszuli Bałabuszek. Przedstawienie ukazywało problem zanieczyszczenia środowiska wodnego. Głównym bohaterem jest „Ściekuś z Bagien”, który rządził wodnym światem, zaśmiecał go i zatruwał. Królowa Wód wraz ze swoimi dwórkami „Kropelkami” dotarła do ludzi i prosiła ich o pomoc w walce z „bagiennym potworem”. Wszyscy się zjednoczyli w działaniach mających na celu ratowanie mórz, rzek, jezior i stawów. Ściekusiowi podobały się propozycje ochrony zbiorników wodnych i postanowił się zmienić. Został strażnikiem czystości wód na Ziemi. Zmienił także swoje imię. „Czyścioszek z Bagien” udowodnił wszystkim ludziom, że każdy może się zmienić, wystarczy odrobinę chęci. Wobec pierwszaków złożył obietnicę, że naprawi wszystko, co zepsuł i będzie dbał o czystą, krystaliczną wodę.

Następnie uczniowie klas I pod opieką p. Anny Krupy układały i odczytywały zdania o tematyce ekologicznej. Potem segregowały śmieci do odpowiednich pudełek: makulatura, szkło, plastik. Obrysowały sylwetkę śpiącego kolegi i naklejały odpowiednie napisy:

Co jest dobre dla zdrowia?

Co szkodzi ludziom?

Rozwiązywały także rebus, którego hasło brzmiało: ekologia. Pani Anna odczytała wiersz o ekologii. Uczniowie wyjaśnili znaczenie tego słowa. Pani dyrektor Bożena Kulesza odczytywała przyrzeczenie ekologiczne, a uczniowie powtórzyli tę obietnicę. Wręczyła uczniom klas I-szych dyplomy i drobne, proekologiczne upominki. Niewątpliwie było to dla naszych najmłodszych kolegów i koleżanek niezapomniane przeżycie.

Paulina Gumińska 5c

Konkurs Mitologiczny klas 5

W dniu 22.05.2018 r. w naszej szkole odbył się konkurs wiedzy o mitologii. Udział w nim wzięły wszystkie klasy piąte. Jest to turniej cyklicznie odbywa się wiosną każdego roku. Tym razem organizatorką konkursu była pani Marta Serafin.

Obejmował on dwa etapy. W pierwszym każda z klas zaprezentowała przygotowaną przez siebie dramę opartą o wcześniej wylosowany mit. Tu rywalizacja była wyrównana, gdyż każdy zespół klasowy chciał wypaść jak najlepiej. Oglądaliśmy więc mit o jabłku niezgody, o Korze i Demeter, o olimpijskiej rodzinie i o Pandorze.

Drugą część stanowił quiz wiedzy mitologicznej. Udział w nim wzięły 3-osobowe zespoły klasowe, a dopingowali ich okrzykami wszyscy pozostali. Po raz pierwszy w naszej szkole quiz przebiegał drogą elektroniczną z użyciem telefonów. Pozostałe osoby siedzące na widowni mogły obserwować przebieg quizu na rzutniku i było to dla nich bardzo emocjonujące. Pytania były związane z frazeologizmami mitologicznymi oraz wyjaśnianiu niektórych mitologicznych pojęć.

Najwięcej punktów i pierwsze miejsce w konkursie zdobyła klasa 5a. Drugie miejsce ex aequo zajęły dwie klasy: 5c i 5b. Trzecie zaś miejsce zajęła

klasa 5d. Gratulujemy wszystkim biorącym udział, bo jest czego. Kto widział, to wie, że było to ciekawe i fajne przeżycie.

Julia Szostek klasa 5c

Konkurs Mitologiczny klas 5

Miejsce na Twój artykuł :)

Kto robi notatki ten piękny i gładki

Miejsce na Twoje notatki

„Człowiek dla Człowieka bratem”

Konkursy szkolne

Od wielu już lat, późną wiosną organizowane są przez naszą szkołę konkursy związane jej z misją. Jak to wyglądało w tym roku?

Konkurs historyczny „Tutaj kiedyś był obóz ...”

Tradycją naszej szkoły jest organizacja konkursu historycznego „Tutaj kiedyś był obóz...”. Po raz pierwszy konkurs został zorganizowany w roku szkolnym 2013/2014. Do 2016 roku posiadał zasięg międzyszkolny, zaś od roku 2016/2017 uzyskał rangę wojewódzką. Jego rangę podkreśla patronat, który pełni Instytut Historii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego oraz Państwowe Muzeum na Majdanku. W związku z uzyskaniem rangi wojewódzkiej patronat honorowy objął Lubelski Kurator Oświaty. Formuła konkursu oparta jest o formę wiedzy na temat historii obozu koncentracyjnego na Majdanku. W II Wojewódzkim Konkursie Historycznym zorganizowanym w roku szkolnym 2017 / 2018 wzięło udział 19 uczestników z 12 szkół. A tak przedstawiają się wyniki tegorocznej edycji:

I miejsce

Marzena Wojtyła – Szkoła Podstawowa im. Księdza Stanisława Konarskiego w Niedrzwicy Kościelnej, nauczyciel- p. Anna Jurzyńska;

II miejsce

Hanna Jędruszewska – Szkoła Podstawowa im. Świętego W. Pallotiego w Lublinie, Nauczyciel- p. Sylwia Niemiec;

III miejsce

Weronika Boruch – Szkoła Podstawowa im. Księdza Stanisława Konarskiego w Niedrzwicy Kościelnej, nauczyciel- p. Anna Jurzyńska.

Konkurs recytatorsko – plastyczny „Człowiek dla człowieka bratem”

Pierwsza edycja konkursu odbyła się w roku szkolnym 2006/2007 i charakteryzowała się zasięgiem międzyszkolnym. Od roku szkolnego 2016/2017 konkurs podwyższył swoją rangę do poziomu wojewódzkiego. Patronat nad konkursem sprawuje Fundacja Niepodległości w Lublinie, Parafia p.w. Św. Maksymiliana Kolbe oraz Lubelski Kurator Oświaty. W II Wojewódzkim Konkursie Recytatorsko - Plastycznym udział wzięło 28 recytatorów z 9 lubelskich szkół oraz zgłoszono 51 prac plastycznych z 9 szkół.

Wyniki w kategorii recytatorskiej: Klasy I-III

I miejsce

Bartosz Smyk - Szkoła Podstawowa nr 32 w Lublinie; nauczyciele: p. Elżbieta Piechnik, p. Halina Piątek;

II miejsce

Jędrzej Czarnecki – Szkoła Podstawowa nr 24 w Lublinie; nauczyciel: p. Marta Żmudzka;

III miejsce:

Marcin Sawecki – Szkoła Podstawowa nr 51 w Lublinie – nauczyciel: p. Marta Szumska.

Wyniki w kategorii recytatorskiej: Klasy IV-VII

I miejsce:

Katarzyna Mendel – Szkoła Podstawowa im. Stanisława Konarskiego w Niedrzwicy Kościelnej; nauczyciel: p. Małgorzata Zezula;

Jeremiasz Pawłowski – Szkoła Podstawowa nr 32 w Lublinie; nauczyciele: p. Elżbieta Piechnik, p. Marta Serafin.

„Człowiek dla Człowieka bratem”

Konkursy szkolne

II miejsce:

Aleksandra Wojtysiak – Szkoła Podstawowa nr 30 w Lublinie;

nauczyciel: p. Weronika Lameńska – Ćwiek;

Alicja Podsiadła – Szkoła Podstawowa im. Stanisława Konarskiego w Niedrzwicy Kościelnej; nauczyciel p. Małgorzata Zezula;

III miejsce:

Miłosz Sadurski – Szkoła Podstawowa nr 32 w Lublinie - nauczyciele: p. Elżbieta Piechnik, p. Marta Serafin;

Aleksandra Wrońska – Szkoła Podstawowa Nr 52 w Lublinie; nauczyciel: p. Grażyna Kustosz.

Wyniki konkursu w kategorii plastycznej: Oddziały zerowe ze szkół podstawowych:

I miejsce

Nikoła Paczkowska – Szkoła Podstawowa nr 32 w Lublinie Oddział „A”; nauczyciele: p. Anna Samek, p. Aneta Kozak;

II miejsce

Ewelina Stanek – Szkoła Podstawowa nr 32 w Lublinie Oddział „A”; nauczyciele: p. Anna Samek, p. Aneta Kozak.

Klasy I – III

I miejsce

Joanna Sikora – Szkoła Podstawowa nr 32 w Lublinie; nauczyciel: p. Urszula Bałabuszek;

II miejsce

Wiktoria Domaradzka – Szkoła Podstawowa nr 51 w Lublinie; nauczyciel: p. Marta Szumska;

III miejsce

Zuzanna Bajdak - Szkoła Podstawowa nr 32 w Lublinie; nauczyciel: Marta Niezbecka.

klasy IV – VII

I miejsce

Dominika Kusy – Szkoła Podstawowa nr 32 w Lublinie; nauczyciel: p. Elżbieta Zygiewska;

II miejsce

Julia Mączka – Szkoła Podstawowa nr 15 w Lublinie; nauczyciel: p. Barbara Wielgos;

III miejsce

Aleksander Wąsik – Dwujęzyczna Szkoła Podstawowa „Europejczyk” w Lublinie.

Wszystkim laureatom serdecznie gratulujemy!!!!

Zapraszamy do udziału w naszych konkursach w przyszłym roku szkolnym 2018 / 2019! Na pewno znów o nich napiszemy!

Mikołaj Zwierz, klasa 5 c

Redaktor naczelny: Dorota Goczkowska;

redakcja i zdjęcia: Anna Gap-Mydlak; łamanie: Przemysław Dzida.

Jeżeli nie zaznaczono inaczej zdjęcia pochodzą ze szkolnych zbiorów, ich właścicielem jest autor artykułu lub pochodzą z portalu wikimedia.org.